

vané, které byly společnosti propůjčeny anebo na ni převedeny.

Článek IX.

Obě smluvní strany vzdávají se práva nařikati tuto úmluvu pro zkrácení nad polovici obecné ceny.

Článek X.

Pro jakékoli právní rozepře, které by snad z této úmluvy vznikly, budou příslušny v I.

stolici věcně příslušné soudy v sídle české finanční prokuratury v Praze.

Článek XI.

Tato úmluva váže společnost schválením valnou hromadou akcionářů a nabude právní platnosti ústavním schválením.

Úmluva tato byla sepsána v jednom prvo-pise, který zůstane uložen u ministerstva železnic; společnost obdrží její úředně ověřený opis.

V LIBERCI, dne 1. července 1930.

Dráha Liberec—Jablonec—Tanvald:

Dr. OSKAR ENGLÄNDER v. r.

WILLY GINZKEY v. r.

V PRAZE, dne 1. listopadu 1930.

Ministr železnic:

R. MLČOCH v. r.

Ministr financí:

Dr. ENGLIŠ v. r.

99.

Vládní nařízení

ze dne 19. června 1931,

jímž se omezuje používání zdraví škodlivých kovů a kovových směsí při zacházení s potravinami (poživatinami) a kosmetickými prostředky, jakož i při dětských hračkách.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 6 zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897, o oběhu potravinami a některými předměty potřeby, jakož i podle §§ 6 a 14 zák. čl. XIV/1876, kterým bylo upraveno veřejné zdravotnictví:

§ 1.

Při zhotovování předmětů, vyjmenovaných v §§ 2 až 6 tohoto nařízení, nesmí se používati olova, které obsahuje arsenu a antimonu jakožto technického znečištění více než hutní olovo příbramské, t. j. více arsenu než 0.29 procenta a antimonu více než 1.52 procenta.

§ 2.

(1) Nádobí, náčiní a duté míry, používané při přípravě, uchovávání, podávání a požívání potravin (poživatin), jakož i jídelní náčiní, sloužící dětem za hračku, nesmí se:

a) z části neb zcela zhotovovati z olova nebo ze směsi kovu, která obsahuje více než deset procent olova;

b) na stranách, které přicházejí ve styk s potravinami (poživatinami) (na vnitřní straně nádob) anebo s nimiž zažívací ústrojí se dostává do styku, cínovati cínem, obsahujícím více než jedno procento olova. Krabice na konzervy nesmějí býti pocínovány na vnitřní straně cínem, který obsahuje více než jednu desetinu procenta olova;

c) spájeti pájkou, která obsahuje více než deset procent olova;

d) opatřovati polevem nebo smaltem, který za varu půl hodiny trvajících se 4 procentní kyselinou octovou pouští olovo do této kyseliny, anebo k jehož úpravě se použilo sloučenin zinku neb antimonu, s výjimkou sloučenin antimonu pětimocného, to jest antimoničnanů. Z polevů obsahujících sloučeniny antimonu pětimocného nesmí po půlhodiném varu s 200 ccm 3 procentní kyseliny vinné na 1 litr obsahu zkoušeného předmětu přecházeti do této kyseliny více sloučenin antimonu trojmocného, než kolik odpovídá 1 miligramu antimonu. Polev nebo smalt musí býti s podkladem dobře spojen a nesmí se odlupovati.

(2) Kovové části dětských ssacích láhví, jakož i kovové části přístrojů na zpracování

nebo čerpání potravin (poživatin), přicházející ve styk s potravinami (poživatinami), nesmějí se zhotovovati ani z čistého olova ani ze směsi kovů, které obsahují více než jedno procento olova.

§ 3.

Nádoby na kosmetické prostředky a jejich uzávěrky nesmějí se vyráběti ani z čistého olova ani ze směsi kovů, která obsahuje více než jedno procento olova, s výjimkou uzávěrek, které nejsou s obsahem ve stálém styku (ku př. stříkacích zátek). Tyto uzávěrky nesmějí míti větší obsah olova než deset procent.

§ 4.

(1) Kovové listy (folie), určené k zabalování potravin (poživatin) a kosmetických prostředků, nesmějí se zhotovovati ani z čistého olova ani ze směsi kovů, která obsahuje více než jedno procento olova, jestliže se tyto listy přímo dotýkají potravin (poživatin) nebo kosmetických prostředků.

(2) Rovněž nesmějí býti tuby (trubičky, včetně jejich uzávěrek), do kterých se potraviny (poživatiny) nebo kosmetické prostředky plní, z olova nebo ze směsi kovů, která obsahuje více než jedno procento olova. Tuby (trubičky), které nevyhovují předchozímu ustanovení, jsou nepřipustné k naznačenému účelu i tehdy, jsou-li pocínovány, uvnitř lakovány, parafinem nebo podobnými prostředky potaženy nebo papírovými vložkami opatřeny.

§ 5.

(1) Nádoby k pití, těsnící kroužky k lahvím, kloboučky a nástrčky na dětské ssací lahve, dále hadice ke stáčení potravin (poživatin), těsnící vložky do krabic na konzervy, jakož i vůbec veškeré předměty, které přicházejí do přímého styku s lidským organismem nebo s potravinami (poživatinami), a dále dětské hračky nesmějí se zhotovovati z kaučuku, obsahujícího olovo nebo zinek.

(2) Z kaučuku, obsahujícího přísadu siričku antimonického, smějí se předměty v předěšlém odstavci vyjmenované zhotovovati jen tehdy, jestliže nepřechází z tohoto kaučuku antimon do pětiprocentního roztoku kyseliny vinné.

§ 6.

(1) Nádobí, náčiní, duté míry a části přístrojů z mědi a jejích slitin (mosazi, bronzu,

alpaky, nového stříbra, argentanu a pod. s výjimkou předmětů vyjmenovaných v § 11), určené k používání při přípravě, zpracování, uchovávání, podávání a požívání potravin (poživatin), musí býti na stranách, které přicházejí ve styk s potravinami (poživatinami), pocínovány cínem, který neobsahuje více olova než jedno procento, nebo musí býti postříbřeny.

(2) Toto pocínování (postříbření) musí býti dokonale provedeno, musí se udržovati v bezvadném stavu a podle potřeby včas obnovovati.

(3) Ustanovení tohoto paragrafu nevztahuje se na přístroje na výrobu cukru v cukrovarech.

§ 7.

Předměty v předcházejících paragrafech vyjmenované a nevyhovující ustanovením tam obsaženým nesmějí se ani vyráběti ani prodávati, ani se jich nesmí používat k účelům v předchozích paragrafech vyznačeným.

§ 8.

(1) Pro potrubí vodovodů pitné vody smí se upotřebiti olověných rour jen tehdy, jsou-li uvnitř opatřeny vložkou z cínu, který neobsahuje více než jedno procento olova. Tato vložka budiž pevně s olověným pláštěm spojena, aby se i při několikráte opakovaném ohnutí roury neoddělila.

(2) Části potrubí, které vedou vodu k zařízením, z nichž se jí nepoužívá k pití nebo ku přípravě potravin (poživatin), jako ke koupelnám, prádelnám, záchodům a pod., smějí býti z olověných rour bez cínové vložky.

§ 9.

K čištění nádob na potraviny (poživatiny) nesmí se používatí broků olovo obsahujících.

§ 10.

K mletí potravin (poživatin) nesmí se používatí mlecích zařízení, jejichž mlecí plocha jest zhotovena z olova nebo látek olovo obsahujících aneb zpracována olovem nebo látkami olovo obsahujícími.

§ 11.

(1) Při přípravě potravin (poživatin) a v obchodu s nimi smí se používatí nepocínovaných mosazných, měděných nebo bronzových hmoždírů a vah, tyto musí však býti vždy udržovány v naprosté čistotě.

(2) Rovněž k vaření karamelu, ku přípravě dragée, k zavařování ovocných šťáv, jakož i k výrobě zeleninových a ovocných konserv smí se používati nepocínovaného měděného, mosazného nebo bronzového nádobí za těchto podmínek:

a) takové nepocínované nádoby, jichž se upotřebí, musí býti vždy leskle vydrhnuty, suché uschovány a tak uloženy, aby byly chráněny před působením kyselých par nebo tekutin, obsahujících kyseliny nebo soli;

b) před upotřebením buďtež pokaždé pečlivě vyčištěny tak, aby jejich plocha měla čistý, kovově lesklý povrch;

c) výrobky, vyrobené v nepocínovaných měděných, mosazných nebo bronzových nádobách, musí se ihned po dohotovení ještě horké přelíti do vycínovaných, smaltovaných, skleněných, hliněných, porcelánových nebo podobných nádob, předpisům tohoto nařízení vyhovujících;

d) vybíratí svařenou zeleninu nebo ovoce měděnými nepocínovanými cedníky se nedovoluje.

§ 12.

Výroba a prodej zeleninových a ovocných konserv, které v 1 kg obsahují více než 55 miligramů mědi, se nedovoluje.

§ 13.

(1) Prodej a zpracování na potraviny (poživatiny) plodů, listí a jiných částí rostlin, které následkem obrany proti škůdcům (rostlinným a zvířecím) obsahují sloučeniny olova nebo arsenu, se nedovoluje.

(2) Listí vinného nebo jiných rostlinných listů, skropených roztokem skalice modré, nesmí se používati k zabalování potravin (poživatin).

§ 14.

Nádobí nebo náčiní ze zinku nebo pozinkovaného plechu není dovoleno používati ku přípravě nebo k uchovávání potravin (poživatin) — s výjimkou konsumního líhu, není-li denaturován kyselinami nebo kysele reagujícími látkami — nebo k jinému účelu, při kterém

nádobí nebo náčiní to přichází ve styk s potravinami (poživatinami).

§ 15.

Jednání proti předpisům tohoto nařízení stíhá se podle příslušných ustanovení zákona č. 89/1897 ř. z., po případě zák. čl. XIV/1876.

§ 16.

(1) Toto nařízení — s výjimkou uvedenou v odst. 2. — nabývá účinnosti 6 měsíců po vyhlášení a současně pozbývají platnosti ministerská nařízení:

a) ze dne 13. října 1897, č. 235 ř. z. a ze dne 29. června 1906, č. 132 ř. z., o výrobě a úpravě nádobí k jídlu a pití, dále nádobí a náčiní určeného k uschovávání potravin nebo k potřebě při nich, jakož i o obchodu s ním,

b) ze dne 15. prosince 1899, č. 246 ř. z., o připuštění sloučenin mědi při konservování zeleniny;

c) ze dne 4. června 1902, č. 113 ř. z., o připuštění sloučenin mědi při konservování ovoce;

d) č. 34652/1889 B. M. (uh. vn.), o používání olova a zinku u potravin a poživatin, nápojů, jakož i jiných předmětů, přicházejících do styku s lidským organismem.

(2) Ustanovení § 4, odst. 2., nabývá účinnosti jeden rok po vyhlášení.

(3) Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministr spravedlnosti v dohodě se súčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Šrámek v. r.